

[Alice Faber]

konkretisering må fastlægges i et samarbejde mellem forældreorganisationerne og pædagogernes organisation.

Det tredje forslag handler om dækning af institutionspladser. Vi mener faktisk, at den nuværende § 69 i bistandsloven allerede indeholder en forpligtelse for kommunerne til at oprette daginstitutioner i det omfang, der er børn og forældre, der ønsker en plads. Det er blevet fortolket anderledes, hvad der er helt uacceptabelt. Derfor vil SF gerne være med til en ændring, der er så tydelig, at den ikke er til at komme uden om.

Tanken om at åbne daginstitutionerne for den lokale befolkning og gøre dem til en slags forsamlingshuse eller kulturhuse er spændende og burde kunne støttes af alle. Det fordrer imidlertid, at kommunerne ikke placerer daginstitutionerne efter de forhandenværende søms princip, men på en måde, så de naturligt hører til i et lokalt samfund. Det kræver også, at kommunerne ikke placerer børnene tilfældigt rundt omkring på daginstitutioner, der ikke har tilknytning til de pågældende børns lokale boligmiljø. Det kræver med andre ord, at man holder op med at betragte børn som nogle ting, man blot kan kaste rundt med og planlægge hen over hovedet på.

Vi er alt i alt enige i det beslutningsforlag, som naturligvis skal konkretiseres betydelig mere, end det fremgår af teksten.

Halvgaard (FP):

Fremskridtspartiets ordfører i denne sag er blevet forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor fremkomme med nogle kommentarer til beslutningsforslagene.

I sidste uge fremsatte SF og VS forslag om en forbedring af Statens Uddannelsesstøtte, der ville koste samfundet milliardbeløb. I denne uge fremsætter de samme to partier forslag, der ligeledes i høj grad vil belaste vor økonomi.

Jeg skal blot sige, at jeg simpelt hen bestræber det som uanstændigt at komme med forslag af den karakter i en tid, hvor Danmark befinder sig i en så alvorlig økonomisk krisesituation. Det vil for det første belaste erhvervslivet, og for det andet vil det betyde en yderligere service over for bestemte grupper i samfundet, som ikke kan være rimelig, og som samfundet ikke på nuværende tidspunkt kan acceptere.

Derfor må vi afvise begge forslag på det bestemteste.

Grethe Lyngs (CD):

Disse to beslutningsforslag lyder smukt i nogles ører, men for centrum-demokraterne skurrer det lidt, det må jeg indrømme. I en tid med arbejdsløshed synes det mig helt urimeligt med sådanne forslag. I mange hjem i dag er det jo almindeligt, at ikke begge forældre har arbejde, desværre måske. Jeg skal ikke afvise, at nogle børn har godt af at være ude blandt andre, men den senere tid har vist, at der står halvtomme vuggestuer og børnehaver rundt omkring i landet i hvert fald i provinsen, måske fordi mange foretrækker den private familiepleje.

Men hvis alle disse forslag blev vedtaget, blev det en dyr fornøjelse for samfundet og for de mødre/fædre, der foretrækker selv at passe og opdrage deres børn. I et så smukt og børnevenligt forslag som det, VS fremsætter, mangler, synes jeg, eventuel betaling til de forældre, der ser det som en opgave selv at passe og opdrage deres børn fremfor det offentlige.

Jeg må på CDs vegne sige, at vi ikke kan tilslutte os de af VS fremsatte forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal ikke kaste mig ud i en lang og principiel diskussion om børnefamiliens vilkår, ikke bare fordi jeg er temmelig forkelet, men også fordi vi jo havde den debat for nylig. Men jeg vil dog sige også under henvisning til den debat, at det radikale venstre også dengang tog afstand fra de valg, som en tidligere socialminister havde stillet op i relation til børn, nemlig at nogle valgte børn og nogle valgte bil. Det mener vi ikke er rigtigt, og det sagde vi også på det tidspunkt. Det at få børn er ikke et enten-eller, men et både-og, og det må derfor naturligvis også være en målsætning for samfundet at støtte børnefamilierne så godt, det nu kan lade sig gøre.

Men det er også klart, at venstresocialisternes forslag, til trods for at det sikkert i venstresocialisternes øjne er et temmelig moderat forslag, vil koste nogle penge, og vi må nok konstatere, at vores holdning til disse spørgsmål er endnu mere moderat end venstresocialisternes. Vi er faktisk temmelig bekymrede over det kasseunderskud, der er i øjeblikket på 50 mia kr., plus de milliarder,